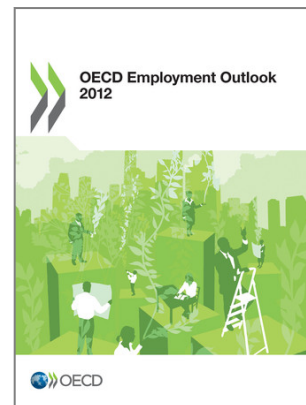

OECD *Multilingual Summaries*
OECD Employment Outlook 2012
Summary in Estonian

Read the full book on:
[10.1787/empl_outlook-2012-en](http://dx.doi.org/10.1787/empl_outlook-2012-en)

OECD tööhõive väljavaated 2012

- Käesolevas OECD tööhõive väljavaadete 30. väljaandes uuritakse viimase aja suundumusi tööturul ja OECD riikide lühiajalisi perspektiive. Selles jõutakse järeldusele, et hiljutine majandus- ja finantskriis on olnud aeglane ja ebauhtlane. Tööpuudus on paljudes riikides endiselt vastuvõetamatult kõrgel tasemel ning pikaajaline tööpuudus on kasvanud, mis suurendab riski, et kõrge tööpuudus kinnistub.
- Tööturgude majanduslangusega toimetuleku analüüsist nähtub, et struktuurilise tööpuuduse vähendamise poliitika aitab ühtlasi vähendada majanduslanguse negatiivset mõju tööpuudusele, sissetulekute kaotamisele ja sissetulekute ebavõrdsusele. Raportis dokumenteeritakse tööjõu osakaalu langust rahvamajanduse tulus, mida esineb eeskätt üleilmastumise ja tehnoloogiliste muutuste tulemusel paljudes OECD riikides. Intensiivsema investeerimisega haridusse ning paremini suunatud maksu- ja üleminekukavadega on võimalik tagada, et majanduskasvu viljad jagunevad ühtlasemalt.
- Viimasena uuritakse kliimamuutuste leevendamismeetmete mõju tööturule. Mõnes sektoris võivad aset leida olulised muutused tööhõives isegi siis, kui mõju tööhõive üldisele tasemele on väike. Muude struktuuriliste šokkide osas on vaja kehtestada meetmed, et soodustada tööturul liikuvust.

OECD tööturud kriisi tulemusel

OECD riikides jääb tööpuudus natuke alla selle sõjajärgse perioodi kõrgeimast tasemest 8,5% ja püsib järgmisel paaril aastal kõrgena. Ilma tööta on ligikaudu 48 miljonit inimest: võrreldes finantskriisi algusega 2007. aasta lõpus on see näitaja umbes 14,5 miljonit inimese võrra suurem. Ligi kolm aastat tagasi alanud taastumisest saadik on kasv olnud liiga nõrk ja ebaühtlane, et suuta enam kui mõningane tööpuuduse tsüklilise kasvu vähenemine üle kogu OECD.

Samal ajal on majanduslangusega seonduv tööpuudus ja selle sotsiaalkulud riigiti väga erinevad. Üheksas OECD riigis – Austraalias, Austrias, Hollandis, Jaapanis, Koreas, Luksemburgis, Mehhikos, Norras ja Šveitsis – on tööpuudus püsinud alla 5,5%, samal ajal kui teises üheksas riigis – Eestis, Hispaanias, Iirimaa, Itaalias, Kreekas, Portugalis, Prantsusmaal, Slovakkias ja Ungaris – on see näitaja ikka veel kahekohaline.

Paljudes riikides on majanduse nõrk taastumine sundinud töötuid elust kõrvale jääma. Pikaajaliste töötute – töökohata inimesed, kes on otsinud tööd kauem kui üks aasta – osakaal on praeguseks rohkem kui üks kolmandik kõigi OECD riikide töötutest. Märkimisväärselt on suurenenud ka tööturult lahkuvate heitunud töötajate osakaal. Mõnedes riikides on noorte tööpuudus kasvanud ohtlikult kõrgeks: rohkem kui 50% Kreekas ja Hispaanias (ent ainult 8% Saksamaal).

Lisaks tööd mitteleidvate inimeste ja perede elu otseselt ähvardavatele ohtudele muutub aina tõenäolisemaks, et tööpuuduse tsükliline suurenemine võib osaliselt muutuda struktuuriliseks, mis tähendab püsivalt kõrget tööpuuduse taset riikides, kus tööpuudus on kõige rohkem suurenenud. See seab ohtu tööjõu pakkumise tulevikus ning nõrgestab majanduse taastumist, mis aitaks töökohti juurde luua.

Aktiivne võitlus tööpuudusega

Kuidas peaksid poliitikud reageerima? Lähemal ajal peavad nad tegutsema vähemalt neljal rindel: edendada töökohtade loomist üldiselt; võitlema pikaajalise töötuse kasvu vastu; parandama noorte tööhõivevõimalusi; tagama, et tööjõu seast alaliselt kaduma läinute arv oleks võimalikult väike. Pikema perspektiivi katsumuseks on tööturu tugevdamine, et see suudaks paremini ja väiksemate sotsiaalkuludega seista vastu tulevastele majanduslangustele.

Tööturu taastumine sõltub suuresti majanduse üldisest taastumisest, kuid olukord on selles osas märkimisväärselt ebakindel, eelkõige euroalal. Nõudluse kasvatamine edendaks majanduskasvu ja töökohtade loomist. Majanduse taastumise seisukohalt on oluline keskenduda tootmis- ja tööturgude struktuurireformidele, arvestades seda, et enamuses OECD riikides on võimalused midagi raha- ja eelarvepoliitika kaudu ära teha piiratud.

Ühtlasi teeb kasvava struktuurilise tööpuuduse oht vajalikuks hästi kavandatud aktiivsete tööturumeetmete paketi olemasolu, et töötud võimalikult kiiresti tööle saaksid ja et abistada ajutiste tööpakkumistega pikaks ajaks töötuks jäämise ohus olijatel oma oskusi säilitada. Kõige tõhusamad meetmed hõlmavad tõenäoliselt sihtotstarbelisi tööhõivetoetusi, abi töö otsingul, nt personaalvestlused, individuaalsed tegevuskavad ja tööklubid.

Olukorda aitavad parandada ka aktiivsed tööturu programmid. Neis võidakse keskenduda struktuurilistele takistustele, mis ei lase tööandjatel töötajaid ja töötutel tööd leida, mille üheks põhjuseks võib olla, et pikaajalise töötuse tõttu on viimased oma oskused minetanud. Selleks tuleb võimalikult varakult tuvastada oskustööjõu nappima hakkamine ning konkreetsed töötute rühmad, kellel puuduvad asjakohased oskused, et võimaldada neil osaleda koolitus- ja praktikaprogrammides, mis aitab neil tööellu naasta.

Ent kas sellistele aktiivsetele meetmetele on eraldatud piisavalt vahendeid? Ehkki käesolevas kriisis on tehtud varasemaga võrreldes oluliselt rohkem kulutusi, ei ole sellest piisanud töötajale kättesaadavate ressursside väärtuse säilitamiseks. Seetõttu võivad valitsused kaotada usu lisainvesteeringute kulutasuvusse. Ühtlasi võib osutada raskeks värvata ja välja õpetada kogenud juhtumihaldureid ning suurendada koolitusvõimalusi ilma kvaliteedis järeleandmisi tegemata.

On oht, et eelarveseisundi tugevdamise tulemusel vähenevad paljudes riikides aktiivseteks tööturumeetmeteks ettenähtud vahendid veelgi. Programmide kärpimine ei ole siiski arukas, kuna see võib olukorda tööturul veelgi halvendada ja seada ohtu majanduskasvu pikas perspektiivis.

Tööturu vastupanuvõime

On selge, et OECD riikide vahelised erinevused seoses majanduslanguse mõjuga tööpuudusele, töötuludele ja ebavõrdsele töötasule on põhiosas tingitud nende poliitika ja institutsioonide erinevusest. Tööturu vastupanuvõimet on võimalik tugevdada selliste poliitiliste vahenditega nagu majanduslanguse tööturule avaldatava mõju ja leibkondade sissetulekute languse mõjude vähendamine. Näiteks maksuvabastussüsteemide abil saab langusega seotud sotsiaalkulusid oluliselt vähendada.

Tööturu vastupanuvõimet suurendavad meetmed ja institutsioonid mõjutavad ühtlasi positiivselt tagajärgi struktuurilisel tööturul. Üldjuhul ei põhjusta majanduslangus tööpuuduse kasvu riikides, kus struktuurilise tööpuuduse tase on madal. See viitab sellele, et paljud struktuurilise tööturu tagajärgede saavutamiseks suunatud soovitused 2006. aasta ümberhinnatud OECD tööhõive strateegias aitavad tõenäoliselt tõsta tööturu vastupanuvõimet.

Koordineeritud palgaläbirääkimistega tegelevad institutsioonid aitavad parandada struktuurilise tööturu tulemuslikkust ja tõsta tööturu vastupanuvõimet; seevastu institutsioonid, mis soodustavad ajutiste lepingute sagedast kasutamist, nt ranged töökohtade kaitse normid korrapäraselt töötavatele töötajatele, vähendavad tööturu vastupanuvõimet.

Töäjõu osakaal tuludes ja keskkonnasõbralikus majanduskasvus

Poliitikutele teevad peavalu veel kaks tööturuga seotud pikaajalist probleemi. Esimeseks see, et peaaegu kõigis OECD riikides on palga ja hüvitiste osakaal rahvamajanduse kogutulus vähenenud. Teiseks (ehkki kriis on seda varjutanud, kerkib see küsimus tõenäoliselt uuesti) – kuidas saavutada keskkonnasõbralik majanduskasv ja mida toob tööturule kaasa üleminek vähese CO₂ heitega majandusele.

Töäjõu osakaalu vähenemine rahvatulus peegeldab peamiselt madala kvalifikatsiooni ja vähese haridusega inimeste olukorra halvenemist riigisisese ja rahvusvahelise konkurentsi suurenedes ning sedamööda, kuidas teatud töökohtade puhul asendab info- ja kommunikatsioonitehnoloogia areng töötajad masinatega, eriti rutiinse töö puhul.

Kas poliitika peaks reageerima töötulu osakaalu vähenemisele? Tehnoloogilise progressi ja üleilmastumise pidurdamine ei ole kindlasti kohane lahendus. Valitsused saavad nn võidujooksus tehnika vastu siiski aidata töötajatel paremini võitjana väljuda. Suuremad investeeringud inimkapitali ja koolis õpetatavate ning tööandjate otsitavate oskuste parem tasakaalustamine aitavad edukalt võidelda töäjõu osakaalu vähenemisega.

Poliitikud astuvad tõenäoliselt jälle lahendama katsumust, kuidas minna majanduse taastudes kiiresti, tõhusalt ja õiglaselt üle vähese CO₂ heitega ja ressursitõhusale majandusele. Keskkonnasõbralikule kasvule üleminekusse peaks suhtuma kui struktuuriliste majandusmuutuste tagantõukajale, milles tööturu meetmed, sealhulgas hariduse ja oskustega seotud meetmed, peaksid mängima aktiivset rolli töötajate ja tööandjate vajalikus ulatuses kohandumisele kaasaaitamisel.

Ümberhinnatud OECD tööhõivestrategias määratletud meetmed moodustavad hädavajaliku raamistiku struktuuriliste muutuste edukaks juhtimiseks. Keskkonnasõbralikule kasvule ülemineku üldmeetmete kohandamisel võiks keskenduda ökoinnovatsiooni toetamisele ja keskkonnasõbralike tehnoloogiate levitamisele. Üks tee oleks parem (kutse)haridus, samuti tuleks kanda hoolt, et liigkarmid töökaitse- ja tootmisturu eeskirjad ei pärsiks uuenduslikkust.

© OECD

Käesolev kokkuvõte ei ole OECD ametlik tõlge.

Käesoleva kokkuvõtte kasutamine on lubatud OECD autoriõiguse ja originaalse väljaande pealkirja mainimisel.

Erinevates keeltes kokkuvõtted on väljavõtted OECD esialgselt inglise- ja prantsuskeelsest väljaandest.

Need väljaanded on saadaval OECD internetipoest aadressil www.oecd.org/bookshop

Täiendavate andmete saamiseks pöörduge OECD Õiguste ja tõlgete üksuse poole avalike suhete direktoraadis aadressil rights@oecd.org või faksinumbri: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

õiguste ja tõlgete üksus: www.oecd.org/rights

Read the complete English version on OECD iLibrary !

OECD (2012), *OECD Employment Outlook 2012*, OECD Publishing.

doi: [10.1787/empl_outlook-2012-en](https://doi.org/10.1787/empl_outlook-2012-en)